

ภาคผนวก จ.

ความเป็นไปได้ที่บริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด จะฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐ

1. คดีภาษี

1.1 กรณีแอลจีไทยเป็นผู้ฟ้องคดี

เมื่อแอลจีไทยมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงทำให้มีแหล่งรายได้ในประเทศไทย แอลจีไทยจึงต้องมีหน้าที่เสียภาษีอากรประเภทต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

สำหรับกรณีพิพาทที่แอลจีไทยอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐในกรณีภาษีอากรนี้ก็ได้แก่ กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐประเมินภาษีผิดพลาด หรือแอลจีไทยเชื่อว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ประเมินภาษีผิดพลาด ซึ่งการโต้แย้งการประเมินภาษี หรือข้อพิพาทเกี่ยวกับภาษีอากรนั้น อยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลภาษีอากร ทั้งนี้ คำนิยามของคำว่าอากรนั้นได้ถูกกำหนดไว้ใน มาตรา 3 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 ดังนี้ “ภาษีอากร” หมายความว่า ภาษี อากร และค่าภาคหลวงทุกชนิด และหมายความรวมถึง

- (1) แสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ
- (2) ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟตามกฎหมายว่าด้วยไฟ
- (3) ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (4) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า
- (5) ค่าธรรมเนียมการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
- (6) เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- (7) ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นภาษีอากรตามพระราชบัญญัตินี้

อย่างไรก็ตามเนื่องจากจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 ไม่ได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเข้าสู่ศาล และกรณีอื่น ๆ เอาไว้ ดังนั้น มาตรา 17 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 จึงได้บัญญัติว่ากระบวนการพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติ

และข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

1.2 กรณีบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ เป็นผู้ฟ้องคดี

ทั้งนี้ หากบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของแอลจีไทยประสงค์ที่จะฟ้องคดีภาษีอากรในศาลไทย บริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ สามารถดำเนินการได้ เมื่อแอลจีไทยได้เป็นโจทก์ฟ้องหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านภาษีอากรในศาลแล้ว โดยบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ จะอาศัยบทบัญญัติตามมาตรา 57 ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งของไทย¹ คือการร้องสอดเข้ามาในคดี เนื่องจากเป็นบุคคลภายนอกคดี แต่บริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ จะฟ้องหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านภาษีอากรโดยตรง และโดยการใช้อิทธิพลของการเป็นผู้ถือหุ้นของแอลจีไทย และในนามแอลจีไทยไม่ได้

นอกจากนี้บริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ ก็ไม่สามารถฟ้องคดีภาษีอากรในศาลไทย โดยอาศัยอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนได้ เนื่องจากอนุสัญญาดังกล่าวไม่ได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการฟ้องคดีภาษี แต่อนุสัญญาฉบับดังกล่าวมีเพียงข้อกำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นคนชาติ หรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในหรือถ้าผู้เสียภาษีเป็นบรรษัทของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีผลหรือจะมีผลให้ต้องเสียภาษีอากรโดยขัดกับอนุสัญญานี้ (ข้อ 25 แห่งอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน) ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นไม่ใช่ศาลแต่อย่างใด แต่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายของประเทศไทย หรือสาธารณรัฐเกาหลีแล้วแต่กรณี (ข้อ 2, 1 (ข) (1) (2) แห่งอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน)

---

¹ ตามหลักวิธีพิจารณาความระหว่างประเทศนั้น ถ้าใช้ศาลภายในของรัฐใดก็จะต้องใช้กฎหมายวิธีพิจารณาความของรัฐเจ้าของศาล

2. คดีปกครอง

2.1 กรณีที่แอลจีไทยเป็นผู้ฟ้องคดี

เมื่อแอลจีไทยมีข้อพิพาทกับหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องมาจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ หรือหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกรณีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง เป็นต้น (มาตรา 3 และมาตรา 9 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542) แอลจีไทยก็สามารถที่จะฟ้องร้องหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังกล่าวต่อศาลปกครองได้ ซึ่งสิทธิการเข้าสู่กระบวนการของศาลปกครองนั้น ได้ถูกกำหนดไว้ในมาตรา 47 กล่าวคือ กรณีที่คดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดี หรือแอลจีไทยมีภูมิลำเนาหรือที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น และในกรณีการฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด.....

โดยสรุปแล้วหากแอลจีไทย หรือวิสาหกิจข้ามชาติประสงค์ที่จะฟ้องหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้นั้น จะต้องมิใช่ภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือมูลคดีเกิดในประเทศไทยแล้วแต่กรณี หากไม่เข้าองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งแล้วก็จะไม่สามารถที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้

2.2 กรณีบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิกส์ อิงค์ เป็นผู้ฟ้องคดี

ทั้งนี้ หากบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิกส์ อิงค์ จะฟ้องหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในศาลปกครอง โดยใช้สิทธิของการเป็นผู้ถือหุ้นของแอลจีไทยและในนามแอลจีไทยนั้น จะไม่สามารถทำได้โดยตรง ตามเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วในหัวข้อคดีภาษี